

på båda linierna fullständigt läroverk derstädes, har föranlåtit Luleå stadsfullmäktige att till Kongl. Maj:t ingå med underdånig ansökning derom. Då emellertid denna underdåniga ansökning, så vidt känt är, icke ännu föranledt till någon åtgärd, tillåter jag mig härmed vördsamt anhålla och föreslå,

att för läroverkets i Luleå bringande till fullständighet, äfven å den så kallade klassiska linien, lön för ytterligare tvänne lektorer måtte af Riksdagen anslås och i Riks-staten uppföras.

Jag kan icke bättre motivera det för handen varande behovet af läroverkets utvidgande, än derigenom att jag härmed bifogar:

1:o afskrift af stadsfullmäktiges åberopade underdåniga ansökning;

2:o afskrift af en underdånig ansökning i ämnet af Norrbottens läns landsting;

3:o ett till stadsfullmäktige i Luleå stäldt utlåtande af läroverkskollegiet, likaledes i afskrift;

4:o ett exemplar af inbjudningen till öfvervarande af årsexamen i läroverket förlidet år;

5:o katalog öfver skolans alumner höstterminen samma år; samt

6:o tvenne tabeller, den ena öfver antalet lärjungar vid Luleå skola från och med vårterminen 1858 till och med vårterminen förlidet år, och den andra öfver antalet lärjungar på klassiska linien vid högre elementarläroverken i riket år 1864.

Jag bör ej betvifla, att Riksdagen, efter tagen kännedom af hvad skolkollegiet, stadsfullmäktige och landstinget anfört, skall inse och behjerta behovet och vigten för rikets mest aflägsna och vidsträcktaste län af ett på båda bildningslinierna fullständigt läroverk.

G. P. Rönnblad.

N:o 49.

Af Herr **Rönnblad:** Om anslag af allmänna medel för vägomläggningar inom Säbrå och Hörsjö socknar af Wester-Norrlands län.

Efter underdånig ansökning hos Kongl. Maj:t om erhållande af statsbidrag för omläggning af allmänna landsvägen emellan Hellgums bro och Marks gästgifvaregård i Säbrå socken, samt mellan Näsland i samma socken och Weda

gästgifvaregård i Högsjö socken af Wester-Norrlands-län till undvikande, å förra sträckan, af de svåra Hellgums- och Horstabackarne och, å den senare, af de ännu svårare Oringebackarne, hafva förordnade undersökningar försiggått och kostnadsförslag blifvit upprättade, enligt hvilka förslag kostnaden för omläggning af vägen mellan Hellgum och Mark upptagits till 20,960 Riksdaler och för dito mellan Nässland och Weda till 31,400 Riksdaler; hvarefter och sedan vederbörande meningheter blifvit hörda och dervid förklarar sig villiga att i kostnaden för arbetets utförande deltaga, Kongl. Maj:t, i fråga om förstnämnda vägomläggning under den 2 Februari sistlidet år i nåder meddelat Kongl. Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen, att de utarbetade planerna till vägomläggningen skulle hos Styrelsen förvaras, och egde Styrelsen, att i det generalförslag öfver allmänna arbeten, som det ålåg Styrelsen att före nästa riksdag afgifva, upptaga de delar af ifrågavarande omläggningar, som, med afseende å vederbörande kommuners fattade beslut om bidrag till verkställandet, kunde finnas böra till erhållande af statsunderstöd för utförandet förordas.

Då nu Kongl. Styrelsen likväl icke i sitt i förlidne December afgifna generalförslag till erhållande af statsbidrag förordat berörda vägomläggningar eller någon del deraf, föranlätas jag härmed vördsamt anhålla och föreslå,

att $\frac{2}{3}$ -delar af ofvan upptagna kostnadsbelopp måtte af allmänna medel anvisas för omläggning af nämnda vägsträckor, med vilkor att vederbörande kommuner tillskjute hvad derutöfver för arbetets fullbordande erfordras.

Det undfaller säkerligen ej Riksdagen, att det begärda anslaget något öfverstiger hvad som vanligen består under förhållanden, hvarom här äro fråga; men då i betraktande tages att Säbrå och Högsjö socknar under flera på hvarandra följande år varit hemsökta af svaga skördar, och att befolkningen i följd deraf befinner sig i ganska knappa vilkor, samt att vägomläggningarne ej komma ensamt dessa kommuner till godo, utan hufvudsakligen allmänna trafiken och postbefordringen, vågar jag hoppas att Riksdagen skall finna skäligt bevilja det ifrågaställda anslaget.

Oringe- samt Hellgums- och Horstabackarne äro för närvarande troligen de svåraste å allmän landsväg i hela Riket och hindra och hämma rörelsen på ett särdeles kännbart sätt; hvarförutan Kongl. General-Poststyrelsen, efter hvad mig blifvit sagdt, låtit tillkännagifva, att gjord framställning om postdiligensfart mellan städerna Sundsvall och Hernösand i anseende till den backiga vägen för närvarande ej kan bifallas.

Jag anhåller slutligen,

att det Riksdagens Utskott, hvartill denna motion torde hänvisas, måtte från Kongl. Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen infordra alla till ärendet hörande handlingar, till ledning för frågans bedömande.

G. P. Rötblad.